

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 3442-08 קוגן שלייה נ' דוגמה יגאל

בפני כב' השופטת רחל קרלינסקי

התובעת	קוגן שלייה
הנתבע	דוגמה יגאל
	נגד

פסק דין

- 1
2
3 .1 התובעת היא הבעלים של רכב ב.מ.וו שנפגע בתאונת דרכים ביום 6.9.02 בכפר סבא.
4 לטענת התובעת, לאחר שפוצתה באופן חלקי בגין הנזק שנגרם לה, על הנתבע לשאת
5 ביתרתו, ובסך של 59,694.53 ₪.
6 אין מחלוקת על האחריות לתאונה אלא על גובה הנזק.
7
8 .2 כ-3 ימים לאחר התאונה, וביום 9.9.02 נבדק הרכב ע"י שמאי מטעם מבטחה של התובעת –
9 הדר חברה לביטוח בע"מ (להלן: "הדר"). חווה"ד נערכה ע"י משרד שמאים בשם דרייב אין
10 וחתומה ע"י השמאי ירון תורתי (להלן: "תורתי").
11 בבדיקתו התייחס השמאי תורתי למוקדי הנזק הקדמי והאחורי ברכב, ושם את הנזק בסך
12 של 21,347 ₪. מלבד נזק זה, קבע השמאי, כי ירידת הערך שנגרמה לרכב היא בשיעור 7%,
13 הואיל וערך הרכב בפועל הינו 90,404 ₪ משמע ירידת הערך היא בשיעור של 6,328.28 ₪.
14 לעומת קביעתו של השמאי תורתי, הסכימה הדר לשלם לתובעת לטענתה, סך של 16,011 ₪
15 בלבד.
16
17 .3 התובעת פנתה כעבור חודשיים ממועד התאונה לשמאי אחר, מר עידן ויקטור (להלן:
18 "ויקטור"), שהגיע לתוצאות שונות, ולמעשה קבע כי שיעור ירידת הערך עולה על שילוש
19 קביעת השמאי, ומגיע לסך של 23,874 ₪.
20 בפנייתה החוזרת אל הדר נענתה בשלילה, ועל כן ביקשה התובעת לחייב את הנתבע בהפרשי
21 הנזק, לרבות הפרשי ירידת הערך, עלות התיקונים שנגרמו לרכב, שכ"ט שמאי, השתתפות
22 עצמית וכינון, הפסדי הוצאות נסיעה ועוגמת נפש.
23

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 3442-08 קוגן שליה נ' דוגמה יגאל

4. הנתבע ביקש בכתב הגנתו לדחות את התביעה מכמה טעמים: ראשית, התובעת פוצתה על מלוא נזקיה באמצעות המבטחת שלו – מנורה חברה לביטוח בע"מ (להלן: "מנורה"), שעה שהאחרונה שילמה להדר פיצוי בסך של 22,279 ₪. שנית, התובעת פוצתה בגין נזקיה העקיפים לאחר שמנורה שילמה לסוכנות הביטוח של התובעת סך של 4,475 ₪ בגין ההשתתפות העצמית. שלישית, חל ניתוק קש"ס בין מרכיבו העיקרי של הנזק בגין ירידת ערך.
5. לאחר פרשת הראיות עומדות שתי שאלות במחלוקת בין הצדדים - הראשונה, גובה הנזק; השנייה, האם פוצתה התובעת במלוא גובה הנזק או בחלקו.

גובה הנזק

6. בשאלת גובה הנזק, נסמכת התובעת על חוה"ד מטעמה, של מר עידן ויקטור. במסגרת חוה"ד ציין השמאי, כי ערכו המחושב של הרכב נשוא התביעה עומד ע"ס של 95,496 ₪ לאחר תוספת מחד, של אביזרים ברכב, וניכוי הבעלויות, מאידך. השמאי ויקטור התייחס באופן ישיר לחוה"ד השמאי תורתי ובחן את רכיבי הנזק שאליהם התייחס.
- בבדיקה שערך לרכב במכשיר אלקטרוני לאחר שהרכב הורם על מתקן הרמה-ליפט בעת הבדיקה, עיין השמאי ויקטור בתמונות מקור צבעוניות של הנזק, התרשם מאופן ביצוע התיקונים ברכב לחלקים שפורטו ע"י השמאי תורתי ושהחולפו או תוקנו במוסד ההסדר. על בסיס כל האמור קבע, כי לאור נזקי הרכב ועבודת התיקון הלקויה, ירד ערכו המסחרי של הרכב בשיעור של 25%.
- בחווה"ד פירט השמאי ויקטור את הסיכום הנ"ל באופן כדלקמן:

<u>סוג הפגיעה</u>	<u>אחוז ירידת הערך</u>	<u>הערות</u>
תיקון באיכות גרועה	15%	כמפורט בדו"ח
פגיעה בפחי משקף ימין ושמאל	2.0%	נזק בינוני
פגיעה בפח אחורי	1.5%	נזק בינוני
פגיעה בכנף ימין אחורית	1.0%	נזק קל
פגיעה בכנף שמאל אחורית	1.0%	נזק קל
פגיעה ברצפת תא מטען	1.5%	נזק בינוני
פגיעה בקורת אורך ימין	1.5%	נזק בינוני
פגיעה בקורת אורך שמאל אחורית	1.5%	נזק בינוני

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 3442-08 קוגן שליה נ' דוגמה יגאל

7. לטענת ב"כ התובעת, הואיל והתובעת הגישה חו"ד מטעמה, שלא נסתרה או הופרכה בחו"ד נגדית של התובעת, יש לקבל את ממצאיו וקביעותיו של השמאי ויקטור כמוכחים. זאת ועוד, לטענת ב"כ התובעת המסמך שיצא תחת משרד השמאים דרייב אינו מהווה חוות דעת, הן משום שאינו ערוך כדן והן משום שאינו חתום בידי מי שערך את הבדיקה אלא ע"י שמאי אחר. ועל כן, ממילא לא יכולה התובעת להסתמך על חו"ד כלשהי.
- מתוך עיון במסמך נראה שיש טעם בטענת התובעת.
- המסמך הנ"ל לוקה בליקויים מהותיים אשר מפחיתים ממשקלו הראייתי בניגוד לשאלת קבילותו. ברם, ומנגד התובעת מנועה מלהעלות טענות לגבי תוכנו וקבילותו של המסמך לנוכח הסתמכותה על תוכנו והתייחסותה אליו כחוות דעת במסמכים שהוגשו מטעמה.
- יתר על כן, הן בתצהיר ובכתבי בי-דין עיגנה התובעת את זכותה לגובה הנזק בגין התיקון ברכב דווקא על חוה"ד של השמאי תורתי. על כן, ככל שעילת תביעתה נוגעת להפרשי נזק הרי, ממילא יסודה ברכיבי הנזק, שאושרו ע"י השמאי הנ"ל ושבגינם פוצתה. יתר על כן, גם השמאי ויקטור מטעם התובעת סומך את יסודות חוה"ד על קביעותיו הבסיסיות של השמאי תורתי בכל הנוגע לנזק התאונתי.
8. המחלוקת המרכזית בעניין גובה הנזק נוגעת לפערי השומה בגין ירידת ערך.
- עפ"י חוות דעתו של השמאי תורתי מקימות הפגיעות בגין יישור פח אחורי, רצפת תא המטען, קורות אורכיות אחוריות ימניות ושמאליות, קצה כנף אחורי ימני בניכוי 3% בגין עלויות משום ירידת ערך בשיעור של 7%.
- בניגוד לקביעה זו קובע השמאי ויקטור, כי לנוכח בדיקת הרכב לאחר תיקונו כפי שיש לעשות לצורך קביעת ירידת הערך מצא ממצאים כדלקמן:
- א. שלוחת קורת אורך ימין אחורית מעוותת.
 - ב. רצפת תא מטען מעוותת.
 - ג. תושבות תיבת הילוכים קרועות.
 - ד. מפרק גומי לגל הינע קדמי קרוע.
 - ה. פגוש אחורי מותקן לא תקין.
 - ו. כונס מאורר בחזית שבור.
 - ז. הפרש של 3 ס"מ במרחק בין פסכנים בין צד שמאל לצד ימין.
 - ח. תחתית מכסה תא מטען רווייה בחומר.
- בנוסף נבדק הרכב ע"י מכון בדיקה ביום 25.9.02 והתברר כי נותרו בו עדיין ליקויים שפורטו בחוה"ד הנ"ל.
- על סמך תיאור ממצאי הבדיקה באשר לנזקי הרכב והעבודה הלקויה קבע השמאי ויקטור שיעור גובה יותר של ירידת הערך.

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 08-3442 קוגן שליה נ' דוגמה יגאל

1 לאחר זניחת חלק מטענות ההגנה טען ב"כ הנתבעת, כי הואיל ובתוך חוות דעתו של השמאי
2 ויקטור עולה, כי מירב שיעור ירידת הערך נעוץ בעבודת תיקון הנוק באופן לקוי ביותר ועבודה
3 לקויה זו בוצעה ע"י מוסד, שאליו הופנתה התובעת ע"י הדר נותק הקשר הסיבתי בין
4 הפגיעות כתוצאה מהתאונה לנוק הנתבע ואין לזקפו לחובת הנתבע.
5 לעומתו טען ב"כ התובעת, כי נזק זה קשור סיבתית לפגיעה בתאונה, ועל כן על הנתבע
6 האחריות לפיצוי בגינו.
7
8 עקרון היסוד בדיני הנזיקין להטלת אחריות על הגורם לנזק הוא העיקרון בדבר השבת המצב
9 לקדמותו. לכן, עת שנפגע רכב בנוקי רכוש הברירה הטבעית היא לתיקונו כדי להשיב את מצב
10 הרכב לקדמותו. מקום שהתיקון לא ענה על דרישה זו וערך הרכב ירד, חרף התיקון תחול
11 הוצאה זו על המזיק אשר חייב בפיצוי כלפי התובע, ואין להפנות את האחרון למצוא מענה
12 לנוקו אצל המוסד.
13 (ראה ע"א 3577/92 הפניקס הישראלי חב' לביטוח בע"מ נ. אהרון מריאנו, וכן ת.א
14 (ראשל"צ) 6310/04 גזית איתי נ. הראל חברה לביטוח בע"מ).
15 מסקנה זו יכולה להיות מעוגנת גם בעקרון האחריות של מעוולים במשותף כשהניזוק יכול
16 לתבוע את נזקיו במלואם, הן מהמזיק והן מהמוסד.
17 (ראה ת.א. (י-ם) 4692/97 דב טרגף נ. ששון כהן קטנה ואח')
18
19 לאור האמור, חייב הנתבע בפיצוי בגין מלוא ירידת הערך המוכחת לרכב התובעת בסך של
20 23,874 ש"ח.
21

תשלום, פירעון או ויתור

22
23
24 9. לטענת ב"כ הנתבעת הואיל והוכח כי שולמו ע"י הנתבע באמצעות מנורה להדר ולסוכנות
25 הביטוח של התובעת דמי הפיצוי המלאים, משמע פוצתה התובעת באופן מלא וקיבלה את
26 הכספים לסילוק מלא של תביעותיה. טענת הפירעון מתייחסת לכלל נזקי התובעת.
27
28 10. אין חולק, כי התובעת הייתה זכאית לתשלום בגין השתתפות עצמית ושכ"ט שמאי.
29 ב"כ התובעת ביקש לדחות את הנטען ע"י הנתבע מוחמת שלא עלה בידו להוכיח את תשלום
30 הפיצוי המלא לידי התובעת או ויתורה על טענות כלשהן כלפי הנתבע.
31

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 3442-08 קוגן שליה נ' דוגמה יגאל

11. אין חולק, כי עול ההוכחה רובץ על הטוען לביצוע תשלום כלשהו, וכי היה בו כדי סילוק דרישות התובעת או לחילופין ויתור מצידה על דרישות נוספות.
- בעניין זה מקובלת עלי טענת ב"כ התובעת, כי הנתבעת עשתה מאמץ דל להוכחת התשלום לידי התובעת והצגת מסמכים המעידים על משלוח מכתב להדר או לסוכנות אמירים לא יכול לבוא חלף ראיות מלאות בעניין.
- ב"כ התובעת היפנה לשורת פסה"ד בדבר הימנעות מהצגת ראיות או העדת עדים, ואכן על פיהם הימנעות כנ"ל מקימה חזקה לחובת מי שנמנע מהבאת ראיה מקום שיכול היה לעשות כן. הימנעות זו כמוה כראיה נסיבתית העשויה להקים לחובתו של הנמנע חזקה עובדתית כאילו הובאה הראיה והיה בה כדי לפגוע בגרסתו.
- 10 (ראה: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ. מתתיהו ואח' פ"ד מה (4) 651)
- אינני מקבלת את טענת ב"כ הנתבעת, כי בחלוף זמן כה רב מאז קרות התאונה עומד לה פטור מהצגת הראיה הטובה ביותר לביצוע התשלום, ויכולה הייתה להסתפק במכתב של מנורה המופנה לסוכנות אמירים מיום 13.2.03. במיוחד הדבר נכון עת שהתובעת מכחישה את קבלת הכספים ונציג סוכנות אמירים כלל לא זומן לעדות. לטעמי, עמדו לנתבע מספר דרכים אפשריות להוכחת טענתו, ולמרות זאת בחר שלא לעשות כן.
- הואיל והנתבע לא הצליח לעגן טענותיו בעדות או הודאה של התובעת בחקירתה, מתחייבת המסקנה כי לא עמד בעול הוכחת תשלום מלא הפיצוי לתובעת. הוא הדין בהוכחת טענת הויתור או הסילוק של מלוא דרישות התובעת.
- לא רק שהתובעת הכחישה הסכמה לוותר על מלוא דרישותיה, אלא שעל פי עדותה אף הבהירה להדר כי אינה מסתפקת בפיצוי החלקי שאינו מכסה את כלל נזקיה. לפיכך, אף סירבה לחתום על מסמך ויתור על טענותיה. יתר על כן, לא הוצגה כל ראיה ע"י הנתבע בדבר ויתור או סילוק מלוא דרישות התובעת, וגם אם פעלה מנורה בתום לב לסילוק מלוא הדרישות של הדר כלפיה בתביעת השיבוב, דבר שגם כן לא הוכח – אין בכך כדי לפטור את הנתבע מיתרת הנזק המגיעה לתובעת ככל שהוא חל עליו.
- לפיכך, זכאית התובעת גם לפיצוי בגין הנזק בגובה השתתפות עצמית בסך של 5,538 ₪, ויתרת הנזק עפ"י הערכת השמאי תורתי שלא הייתה שנויה במחלוקת - הפרש זה מגיע לסך של 9,553 ₪.
- בכל הנוגע להוצאות נוספות שבהן נשאה התובעת יבואו שכ"ט השמאי והוצאות ההליך בגדר הוצאות שיפסקו בתיק. לא התרשמתי כי כל ההוצאות האחרות שנמנו קשורות סיבתית למחדלי הנתבע או בעטיה של התאונה שלה גרם.

בית משפט השלום בכפר סבא

16 דצמבר 2010

ת"א 3442-08 קוגן שלייה נ' דוגמה יגאל

לסיכום

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

12. לאור האמור, אני מקבלת את התביעה בחלקה, ומחייבת את הנתבע לשלם לתובעת סך של 38,965 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל. לסכום זה יתווספו הוצאות הכוללות שכ"ט השמאי ואגרת בימ"ש, וכן שכ"ט עו"ד בסך 4,500 ₪ + מע"מ.

ניתן היום, ט' טבת תשע"א, 16 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.

11 רחל קרלינסקי, שופטת
12
13
14